

[Hans Pinstrup.]

medens Svenskerne først gaar ud efter Middag og fisker til hen paa Natten. Følgen er, at den hjemmehørende Fiskerflaade bliver lukket helt inde og først kan komme ud sammen med Svenskerne, og saa er det paa denne Aarstid for det meste for sent at paabegynde Fiskeriet. Dette medfører betydelige Tab for den stedlige Fiskerbefolkning. Men hertil kommer, at det ogsaa hænder, at Baade, der har fisket længere borte, kommer hjem og finder Havnen spærret, fuldkommen pakket af Fiskerbaade, og de maa da blive liggende uden for Havnen med Risiko for Fartøj og Redskaber. Dertil kommer yderligere, at Motorredningsbaaden under disse Forhold overhovedet ikke vil kunne gaa ud, hvilket i givet Tilfælde let kan medføre en Katastrofe og Tab af Menneskeliv.

Disse for Fiskerbefolkningen saa alvorlige Forhold danner Baggrunden for Andragendet om Udvidelse af denne naturlige og gode Havn, hvor man aldrig har Tilsandingsvanskeligheder at døje med. Efter internationale Aftaler kan man næppe forbyde fremmede Fartøjer Adgang til Havnen, og det vilde heller ikke se godt ud over for svenske Fiskere, der bringer ikke saa faa Penge til danske Havne.

Amtet har nægtet at give Tilskud til den paakrævede Udvidelse og begrundet det med, at Udvidelsen er nødvendiggjort af fremmede, og især udenlandske, Fiskeres Benyttelse af Havnen, hvorfor Afhjælpning af Forholdene maatte anses for at være en Statsopgave. Efter dette vil det ikke være muligt for Sogneraadet at skaffe de 50 pCt. af Overslagssummen.

Jeg har ønsket at fremdrage disse særlige Forhold vedrørende Udvidelsen af Østerby Havn for Tingets Medlemmer, og jeg anmoder den højtærede Trafikminister om ved Sagens endelige Afgørelse at tage Hensyn hertil. Der er her Tale om et produktivt Arbejde af afgørende Betydning for Fiskerne og mange andre erhvervsdrivende paa Læsø, en Opgave, Staten naturligt maa medvirke ved, og over for hvilken de almindelige Regler for Statens Deltagelse i Havneudvidelser ikke kan anvendes. Jeg anmoder Ministeren om at overveje det her fremførte, naar en ny Henvendelse fra Sogneraad og Havneudvalg inden længe kommer med en nærmere Dokumentation af de fortvivlede Tilstande. Jeg kan tilføje, at Andragendet om Udvidelse anbefales stærkt af „Dansk Fiskeriforening“.

Der er et andet Spørgsmaal, jeg gerne

vil omtale, og som ogsaa sorterer under den højtærede Trafikminister. Gennem en Aarrække har man transmitteret „Foreningen af jyske Landboforeninger“s aarlige Kvægavls- og Planteavlsmøde, saaledes at Landbrugere Landet over gennem deres Radio kunde blive bekendt med de faglige Resultater, det forløbne Aar havde bragt. I Aar modtog Foreningen imidlertid den Meddelelse fra Statsradiofonien, at en Transmission kun kunde omfatte Tidsrummet fra Kl. 9—10 $\frac{1}{4}$ mod sædvanligvis fra Kl. 9 $\frac{1}{4}$ —11. Da det i det korte Tidsrum fra Kl. 9—10 $\frac{1}{4}$ kun vilde være muligt at bringe Udvalgsformandens Indledning og ca. $\frac{1}{3}$ af den egentlige Beretning, maatte man give Afkald paa Udsendelse.

Disse aarlige Beretninger bliver sædvanligvis fulgt af meget store Kredse af Landbrugere. Paa Begæring faar Landmænd Jylland over sendt et betydeligt Antal Særtryk af Beretningen, hvilket Folk ønsker for bedre at kunne følge med i Radioen. For flere Landbrugsskolars Vedkommende havde man anskaffet Særtryk, idet Eleverne saa i Fællesskab plejede at aflytte Udsendelsen. Jeg kan anføre, at en Radiolytter, der sidste Aar fulgte Kvægavlsberetningen og hørte, at Udvalget manglede 2 000 Kr. til et bestemt Formaal, derefter stillede dette Beløb til Raadighed.

Kvægavlsmødet afholdtes i Aar den 4. Februar. Der var overhovedet ingen Udsendelse i Radioen fra Kl. 9—10,58; trods dette nægtede man Udsendelse. Disse Afgørelser er Udtryk for en Indstilling, som hverken Foreningen eller Landbruget stiltiende kan finde sig i. Det Arbejde, der ved disse Møder aflægges Beretning om, Resultatet af Aarets Forsøgsarbejde vedrørende Planteavl og Husdyrbrug, maa den Lovgivningsmagt, der yder Støtte til dette omfattende Arbejde, dog være interesseret i naar ud til Vejledning for de flest mulige Landbrugsbedrifter. Dette er dog Arbejdets Hovedformaal, og saa manglede det blot, at den Statsradiofoni, der kan udsende Jazz-Musik i Timevis, ikke skulde kunne afse Tid til Udsendelse af dette store og omfattende Forsøgsarbejdes Resultater.

Jeg ved ikke, hvem der bærer Ansvaret; min Paatale har intet personligt Sigte, men det er et Forhold, som hverken Lovgivningsmagten, Landbruget eller „Foreningen af jyske Landboforeninger“, dens mange Medarbejdere, Forsøgsledere eller andre kan være tjent med, og jeg henstiller til den højtærede Minister at paatale dette Forhold,